2024/886

19.3.2024

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/886

ze dne 13. března 2024,

kterým se mění nařízení (EU) č. 260/2012 a (EU) 2021/1230 a směrnice 98/26/ES a (EU) 2015/2366, pokud jde o okamžité úhrady v eurech

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ([4]) poskytuje základ pro jednotnou oblast pro platby v eurech (SEPA). Za účelem vytvoření příznivých podmínek pro větší hospodářskou soutěž, zejména v případě plateb v bodu interakce, by měl být projekt SEPA průběžně aktualizován, aby odrážel inovace a vývoj trhu v oblasti plateb, podporoval rozvoj nových platebních produktů v celé Unii a usnadnil vstup nových subjektů na trh.

(2) V roce 2017 se poskytovatelé platebních služeb pod záštitou Evropské rady pro platební styk (EPC) dohodli na zřízení celounijního systému pro okamžité provádění úhrad v eurech. Ukázalo se, že úsilí evropského odvětví platebních služeb nestačilo k zajištění širokého využívání okamžitých úhrad v eurech na úrovni Unie. Pouze rozsáhlé a rychlé zvýšení míry tohoto využití by mohlo v plném rozsahu uvolnit síťové účinky okamžitých úhrad v eurech, což by mohlo přinést výhody a vyšší hospodářskou efektivitu pro uživatele i poskytovatele platebních služeb, snížit koncentraci na trhu a zvýšit konkurenci a nabídku elektronických plateb, zejména v případě přeshraničních plateb v bodu interakce.

(3) Nařízení (EU) č. 260/2012 stanovilo technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech. Okamžité úhrady v eurech jsou relativně novou kategorií úhrad v eurech, která se objevila na trhu až po přijetí uvedeného nařízení. Je proto nezbytné stanovit kromě obecných požadavků použitelných na všechny úhrady i zvláštní požadavky na okamžité úhrady v eurech, a to s cílem zajistit řádné fungování a integraci vnitřního trhu.

(4) Aby byly okamžité úhrady přístupnější a rozšířily se jejich přínosy pro uživatele platebních služeb, měly by mít členské státy, jejichž měnou není euro, možnost uplatňovat pravidla odpovídající tomuto pozměňujícímu nařízení na vnitrostátní okamžité úhrady ve své vlastní měně.

([1]) Úř. věst. C 146, 27.4.2023, s. 23.
([2]) Úř. věst. C 106, 22.3.2023, s. 2.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 7. února 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 26. února 2024.
([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).

(5) Ve snaze zvýšit využití okamžitých úhrad v eurech již byla přijata nebo navržena řada vnitrostátních regulačních řešení, mimo jiné posílení ochrany uživatelů platebních služeb před odesláním peněžních prostředků nezamýšlenému příjemci a upřesnění postupu plnění povinností vyplývajících z omezujících opatření přijatých Unií. Rozdíly mezi uvedenými vnitrostátními regulačními řešeními s sebou nesou riziko roztříštěnosti vnitřního trhu, které by zvýšilo náklady na dodržování předpisů v důsledku různých souborů vnitrostátních regulačních požadavků a znesnadnilo by provádění přeshraničních okamžitých úhrad. Proto by měla být zavedena jednotná pravidla pro okamžité úhrady v eurech, včetně přeshraničních okamžitých úhrad, aby se vzniku takových překážek zabránilo.

(6) V době, kdy ještě neexistovaly okamžité úhrady, poskytovatelé platebních služeb zpravidla spojovali platební transakce do balíků a v předem stanovených časech tyto balíky předávali platebnímu systému malých plateb pro účely zpracování, zúčtování a vypořádání. Do platebních systémů malých plateb, které se používají ke zpracování okamžitých úhrad v eurech v současnosti, se však platební transakce předkládají jednotlivě a zpracovávají se nepřetržitě a v reálném čase. S cílem zohlednit tuto skutečnosti je nezbytné změnit definici pojmu „platební systém malých plateb“ v nařízení (EU) č. 260/2012.

(7) Předpokladem pro širší využití těchto transakcí je zajištění toho, aby všichni uživatelé platebních služeb v Unii mohli zadávat platební příkazy k okamžitým úhradám v eurech a přijímat je. V současné době nenabízí platební službu odesílání a přijímání okamžitých úhrad v eurech minimálně jedna třetina poskytovatelů platebních služeb v Unii. Navíc tempo, s jakým poskytovatelé platebních služeb zavádějí okamžité úhrady do nabídky svých služeb, je v posledních několika letech příliš pomalé, což brání další integraci vnitřního trhu, oslabuje otevřenou strategickou autonomii Unie a omezuje potenciální přínosy pro uživatele platebních služeb. Poskytovatelé platebních služeb, kteří svým uživatelům platebních služeb poskytují platební službu odesílání a přijímání úhrad v eurech, by proto měli mít povinnost nabízet všem svým uživatelům platebních služeb platební službu odesílání a přijímání okamžitých úhrad v eurech. Tento požadavek by se měl vztahovat na všechny platební účty, které poskytovatelé platebních služeb vedou pro své uživatele platebních služeb, včetně platebních účtů se základními prvky uvedených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ([5]).

(8) S cílem vytvořit integrovaný trh pro okamžité úhrady v eurech je nezbytné, aby tyto transakce byly zpracovávány v souladu se společným souborem pravidel a požadavků. Okamžitá úhrada v eurech umožňuje připsání peněžních prostředků na účet příjemce během několika sekund a po celý den. Nepřetržitá dostupnost každý den roku je nedílnou součástí okamžitých úhrad, které by měly splňovat zvláštní podmínky včetně doby přijetí platebních příkazů, zpracování, připsání a dne valuty.

(9) Evropská centrální banka (ECB) a národní centrální banky, pokud nejednají jako měnové orgány nebo jiné orgány veřejné správy, by měly mít možnost omezit nabídku platební služby odesílání okamžitých úhrad v eurech na časové období, během něhož ECB a národní centrální banky nabízejí platební službu odesílání a přijímání jiných než okamžitých úhrad v eurech. Toto omezení je odůvodněno tím, že může být nezbytné k tomu, aby ECB nebo národní centrální banka vzhledem ke zvláštnostem svých vnitřních provozních mechanismů vždy dodržely článek 123 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).

(10) Poskytovatelé platebních služeb nacházející se v členském státě, jehož měnou není euro, by mohli mít mimo pracovní dobu omezený přístup k likviditě v eurech. Je proto přiměřené stanovit možnost, aby tito poskytovatelé platebních služeb požádali své příslušné orgány o předchozí svolení poskytovat platební službu odesílání okamžitých úhrad z účtů vedených v národní měně daného členského státu mimo pracovní dobu pouze do určitého limitu na transakci. Příslušné orgány by měly mít možnost udělit toto svolení na základě svého posouzení přístupu poskytovatele platebních služeb k likviditě v eurech.

(11) V členských státech existuje celá řada kanálů, kterými se iniciují platby, jejichž prostřednictvím mohou uživatelé platebních služeb zadat platební příkaz k úhradě v eurech, například prostřednictvím internetového bankovnictví, mobilní aplikace, bankomatu, samoobslužného terminálu, pobočky nebo telefonicky. V zájmu toho, aby přístup k okamžitým úhradám v eurech měli všichni uživatelé platebních služeb, by neměl existovat žádný rozdíl, pokud jde o kanály, kterými se iniciují platby, jejichž prostřednictvím mohou uživatelé platebních služeb zadávat platební

([5]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214).

příkazy k okamžitým úhradám i k jiným úhradám. Kromě toho, pokud je možné, aby uživatel platebních služeb zadával poskytovateli platebních služeb hromadné platební příkazy k úhradě v eurech jako balíček, měla by existovat rovněž možnost zadávat hromadné platební příkazy k okamžitým úhradám v eurech jako balíček. Poskytovatelé platebních služeb by měli mít možnost nabízet všechny úhrady v eurech iniciované jejich uživateli platebních služeb standardně jako okamžité úhrady v eurech.

(12) Vzhledem k tomu, že některé kanály, kterými se iniciují platby, například obchodní prostory banky, nejsou k dispozici nepřetržitě, měl by být okamžikem přijetí platebního příkazu k okamžité úhradě v papírové podobě okamžik, kdy je platební příkaz v papírové podobě vložen do vnitřního systému poskytovatele platebních služeb plátce, k čemuž by mělo dojít, jakmile jsou tyto kanály, kterými se iniciují platby, k dispozici.

(13) Pokud uživatel platebních služeb zadá svému poskytovateli platebních služeb hromadný platební příkaz k okamžité úhradě jako balíček, měl by tento poskytovatel okamžitě začít z dotčeného balíčku vyčleňovat jednotlivé transakce okamžité úhrady. Okamžikem přijetí platebního příkazu k okamžité úhradě zadaného v balíčku hromadných platebních příkazů by měl být okamžik, kdy byla výsledná jednotlivá okamžitá úhrada vyčleněna, a to s ohledem na případná kapacitní omezení platebního systému malých plateb, která byla sdělena poskytovateli platebních služeb plátce. Okamžitě po vyčlenění by měl poskytovatel platebních služeb plátce tuto jednotlivou transakci okamžité úhrady předat poskytovateli platebních služeb příjemce. K tomuto předání by mělo dojít, aniž jsou dotčena případná řešení, která poskytnou platební systémy malých plateb, jež umožňují konverzi hromadných platebních příkazů zadávaných jako balíček k okamžité úhradě na jednotlivé transakce okamžité úhrady.

(14) Je-li platební příkaz k okamžité úhradě v eurech zadán z platebního účtu, který není veden v eurech, měl by být okamžikem přijetí tohoto platebního příkazu okamžik, kdy poskytovatel platebních služeb plátce ihned poté, co byl platební příkaz k okamžité úhradě v eurech u něj podán, převede částku transakce z měny, v níž je platební účet veden, na eura.

(15) Platební instituce a instituce elektronických peněz by měly přispívat k usnadnění využívání okamžitých úhrad v eurech, a proto by se na ně měly vztahovat požadavky tohoto pozměňujícího nařízení. Platební instituce a instituce elektronických peněz však nejsou zahrnuty do seznamu subjektů, na něž se vztahuje definice pojmu „instituce“ ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ([6]). Platebním institucím a institucím elektronických peněz je proto fakticky znemožněna účast v systémech určených členskými státy podle uvedené směrnice. Tato nemožnost účastnit se těchto platebních systémů může platebním institucím a institucím elektronických peněz bránit v efektivním a konkurenčním poskytování okamžitých úhrad v eurech. Je proto odůvodněné změnit směrnici 98/26/ES tak, aby byly platební instituce a instituce elektronických peněz zařazeny na seznam subjektů, na něž se vztahuje definice pojmu „instituce“ v uvedené směrnici, avšak pouze pro účely vymezení účastníků platebního systému.

(16) Aby byla platebním institucím a institucím elektronických peněz umožněna účast v platebních systémech určených členskými státy podle směrnice 98/26/ES, měly by tyto instituce splňovat požadavky a dodržovat pravidla pro tyto systémy. Vzhledem k významu potenciálního příspěvku platebních institucí a institucí elektronických peněz k usnadnění využívání okamžitých úhrad v eurech a k významu co nejrychlejšího nastolení rovných podmínek mezi bankami a uvedenými institucemi je nezbytné stanovit členským státům krátkou lhůtu pro provedení a uplatňování změn směrnice 98/26/ES a vhodné lhůty pro použití tohoto pozměňujícího nařízení na platební instituce a instituce elektronických peněz. Za účelem zajištění skutečně rovných podmínek pro účastníky systémů určených členskými státy podle uvedené směrnice, zachování stability a integrity těchto systémů a zajištění komplexního řízení rizik ze strany platebních institucí a institucí elektronických peněz je nezbytné pro platební instituce a instituce elektronických peněz, které žádají o účast v systémech určených členskými státy podle směrnice 98/26/ES a účastní se těchto systémů, dále rozpracovat některá ustanovení směrnice Evropského

([6]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ([7]). Tato ustanovení se týkají ochrany finančních prostředků uživatelů, mechanismů správy a řízení a opatření pro zachování provozu. Očekává se, že Evropský parlament a Rada dále přezkoumají změny směrnice (EU) 2015/2366, poté co zváží návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o platebních službách a službách elektronických peněz na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 98/26/ES a zrušují směrnice (EU) 2015/2366 a 2009/110/ES, a návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o platebních službách na vnitřním trhu a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, předložené Komisí.

(17) Uživatelé platebních služeb jsou velmi citliví na výši poplatků za platební metody, které jsou vzájemně zaměnitelné. Výše poplatků je tedy může nasměrovat ve prospěch dané platební metody nebo proti ní. Na vnitrostátních trzích, kde se za transakci uplatňují vyšší poplatky za okamžité úhrady v eurech než za jiné úhrady v eurech, je využití okamžitých úhrad nízké. To zabránilo dosažení kritického množství okamžitých úhrad v eurech, které je nezbytné k dosažení plného síťového účinku pro poskytovatele i uživatele platebních služeb. Všechny druhy poplatků účtovaných plátcům i příjemcům za provádění okamžitých úhrad v eurech, včetně poplatků za transakci nebo paušálních poplatků, by proto neměly být vyšší než jakékoli poplatky účtované stejnému uživateli platebních služeb za odpovídající druhy jiných úhrad v eurech. Bylo by nežádoucí, aby poskytovatelé platebních služeb cíl tohoto požadavku obcházeli. Při určování odpovídajících druhů jiných úhrad by mělo být možné použít kritéria, včetně kanálu, kterým se iniciuje platba, nebo platebního prostředku použitého k iniciování platby, postavení klienta a doplňujících funkcí nebo služeb.

(18) Široce rozšířené okamžité úhrady v eurech nabízejí poskytovatelům platebních služeb příležitosti k vývoji nových platebních řešení, jako jsou mobilní platební aplikace, usnadňujících používání okamžitých úhrad v eurech pro platby v bodu interakce. Tato platební řešení by mohla zahrnovat doplňující funkce nebo služby nabízené plátcům a příjemcům, jako jsou iniciování platby, řešení sporů nebo vrácení peněz. Poskytovatelé platebních služeb by měli mít možnost rozhodnout o poplatcích za tyto doplňující funkce nebo služby nad rámec základní okamžité úhrady. Platební řešení založené na okamžitých úhradách, které zahrnuje doplňující funkce nebo služby, by nemělo být považováno za odpovídající jiné než okamžité úhradě nabízené bez stejných doplňujících funkcí nebo služeb. Pokud má uživatel platebních služeb možnost zadávat platební příkazy k jiným než okamžitým úhradám bez jakýchkoli doplňujících funkcí nebo služeb, měla by být stejná možnost k dispozici i pro okamžité úhrady v eurech. Mělo by být zajištěno, aby z pohledu uživatele platebních služeb nebylo odeslání nebo přijetí okamžité úhrady v eurech dražší, než je odeslání nebo přijetí jiné než okamžité úhrady v eurech poskytované se stejnými doplňujícími funkcemi nebo službami. Poskytovatelé platebních služeb nabízející různé varianty platebního řešení, u nichž by jediným rozlišujícím rysem bylo použití okamžitých úhrad na rozdíl od jiných než okamžitých úhrad, by měli zejména zajistit, aby celkový poplatek za variantu okamžité úhrady v eurech nebyl vyšší než poplatek za variantu jiné než okamžité úhrady v eurech.

(19) Aby měli uživatelé platebních služeb při využívání okamžitých úhrad větší kontrolu, měli by mít možnost stanovit si individuální limity na maximální částky, které mohou prostřednictvím okamžitých úhrad odeslat, a to buď denní limity, nebo limity na jednotlivé transakce. Uživatelé platebních služeb by měli mít možnost tyto individuální limity kdykoli bez obtíží a s okamžitým účinkem změnit nebo zrušit.

(20) Bezpečnost úhrad v eurech, a to okamžitých i jiných než okamžitých, má zásadní význam pro zvýšení důvěry uživatelů platebních služeb v platební službu odesílání a přijímání úhrad a pro zajištění jejího využívání. Podle směrnice (EU) 2015/2366 je jediným určujícím faktorem správného provedení transakce vzhledem k příjemci jedinečný identifikátor ve smyslu uvedené směrnice a poskytovatelé platebních služeb nejsou povinni ověřovat jméno příjemce. Poskytovatelé platebních služeb by měli mít zavedena důkladná a aktualizovaná opatření pro odhalování a prevenci podvodů, jejichž cílem je zabránit tomu, aby byla úhrada v důsledku podvodu nebo chyby zaslána nezamýšlenému příjemci, vzhledem k tomu, že plátce by nemusel mít možnost získat dané peněžní

([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, o změně směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES, 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a o zrušení směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

prostředky zpět předtím, než budou připsány na účet příjemce. Poskytovatelé platebních služeb by měli mít při navrhování nejvhodnějších opatření zabývajících se různými možnostmi iniciování platby určitou míru flexibility. Tato opatření by neměla vést k tomu, že uživatelé platebních služeb budou hradit další platby nebo poplatky. Poskytovatelé platebních služeb by proto měli poskytovat službu zajišťující ověření příjemce, jemuž má plátce v úmyslu odeslat úhradu (dále jen „služba zajišťující ověření"). Aby se při zpracování transakce zabránilo zbytečným problémům nebo zpoždění, měl by poskytovatel platebních služeb plátce tuto službu realizovat okamžitě poté, co plátce poskytne relevantní informace o příjemci, a předtím, než je plátci nabídnuta možnost autorizovat úhradu.

(21) Některé atributy jména příjemce, na jehož účet chce plátce provést úhradu, jako je přítomnost diakritiky nebo různých možných transliterací jmen v různých abecedách, rozdíly mezi běžně užívanými jmény a jmény uvedenými v úředních dokladech, by mohly vést k situaci, kdy jméno příjemce uvedené plátcem a jméno spojené s identifikátorem platebního účtu, jak je stanovený v bodě 1 písm. a) přílohy nařízení (EU) č. 260/2012 (identifikátor platebního účtu), uvedené plátcem přesně neodpovídají, ale jsou téměř shodné. Aby se v takových případech zamezilo zbytečným problémům při zpracování úhrad v eurech a aby měl plátce snazší rozhodování o tom, zda má v zamýšlené transakci pokračovat, měli by poskytovatelé platebních služeb plátci uvést jméno příjemce spojené s identifikátorem platebního účtu, který plátce uvedl, a to způsobem, který zajišťuje dodržení požadavků nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ([8]).

(22) Autorizace úhrady v případě, že příjemce nebyl ověřen, může vést k převodu peněžních prostředků nezamýšlenému příjemci. Poskytovatelé platebních služeb by neměli nést odpovědnost za provedení transakce nezamýšlenému příjemci na základě nesprávného jedinečného identifikátoru, jak je stanoveno v článku 88 směrnice (EU) 2015/2366, pokud správně provádějí službu zajišťující ověření. Pokud však poskytovatelé platebních služeb, včetně poskytovatelů služeb iniciování platby, tuto službu řádně neprovedou a pokud toto selhání vede k nesprávnému provedení platební transakce, měli by tito poskytovatelé platebních služeb převáděnou částku neprodleně vrátit plátci a případně uvést platební účet, z něhož byla částka odepsána, zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k platební transakci nedošlo. Poskytovatelé platebních služeb by měli uživatele platebních služeb informovat o důsledcích volby uživatelů platebních služeb ignorovat oznámení poskytnuté v souladu s tímto pozměňujícím nařízením na odpovědnost poskytovatele platebních služeb a práva uživatelů platebních služeb na vrácení peněz.

(23) Služba zajišťující ověření by pokud možno měla být prováděna v souladu s celounijním souborem pravidel a norem, aby se podpořilo hladké a interoperabilní provádění. Tento soubor pravidel a norem by mohly vypracovat organizace, jež jsou složeny z poskytovatelů platebních služeb nebo je zastupují.

(24) Uživatelé platebních služeb, kteří nejsou spotřebiteli a kteří zadávají hromadné platební příkazy jako balíček, by měli mít možnost se kdykoli během svého smluvního vztahu s poskytovatelem platebních služeb rozhodnout, že službu zajišťující ověření nebudou využívat. Poté, co se tito uživatelé platebních služeb rozhodnou službu zajišťující ověření nevyužívat, měli by mít možnost se rozhodnout, že uvedenou službu opět začnou využívat.

(25) Je mimořádně důležité, aby poskytovatelé platebních služeb účinně plnili své povinnosti vyplývající z omezujících opatření, které Unie přijala v souladu s článkem 215 Smlouvy o fungování EU vůči osobě, orgánu nebo subjektu, na které se vztahuje zmrazení majetku nebo zákaz zpřístupňovat jim nebo v jejich prospěch, přímo či nepřímo, peněžní prostředky nebo hospodářské zdroje (dále jen „cílená finanční omezující opatření"). Právo Unie však nestanoví pravidla týkající se postupů nebo nástrojů, které mají poskytovatelé platebních služeb použít k dodržování těchto povinností. Poskytovatelé platebních služeb tak používají různé metody na základě vlastního individuálního výběru nebo podle pokynů poskytnutých příslušnými vnitrostátními orgány. Uplatňování povinností vyplývajících z cílených finančních omezujících opatření prověřováním plátce a příjemce podílejících se na každé transakci úhrady, ať již vnitrostátní, nebo přeshraniční, vede k tomu, že je značně vysoký počet úhrad označen jako potenciálně zahrnující osoby nebo subjekty, na něž se vztahují cílená finanční omezující opatření. U velké většiny takto označených transakcí se však po ověření ukáže, že žádné osoby nebo subjekty, na něž se vztahují cílená finanční omezující opatření, nezahrnují. Vzhledem k povaze okamžitých úhrad není možné, aby

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

poskytovatelé platebních služeb takto označené transakce v požadované krátké lhůtě ověřili, a proto dochází k jejich zamítnutí. Taková situace představuje pro poskytovatele platebních služeb, kteří chtějí svým uživatelům platebních služeb v celé Unii nabízet platební službu odesílání a přijímání okamžitých úhrad spolehlivě a předvídatelně, provozní problém. Za účelem zajištění větší právní jistoty, zvýšení efektivity úsilí poskytovatelů platebních služeb při plnění jejich povinností vyplývajících z cílených finančních omezujících opatření v souvislosti s okamžitými úhradami v eurech a za účelem předcházení zbytečnému komplikování odesílání a přijímání okamžitých úhrad by poskytovatelé platebních služeb měli pravidelně a alespoň jednou denně ověřovat, zda se na jejich uživatele platebních služeb vztahují cílená finanční omezující opatření, a neměli by již v tomto specifickém kontextu provádět ověřování jednotlivých transakcí. Povinnost poskytovatelů platebních služeb pravidelně ověřovat své uživatele platebních služeb se týká pouze osob nebo subjektů, na něž se vztahují cílená finanční omezující opatření. Jiné druhy omezujících opatření přijatých v souladu s článkem 215 Smlouvy o fungování EU nebo omezujících opatření, která nejsou přijata v souladu s článkem 215 Smlouvy o fungování EU, do oblasti působnosti této povinnosti nespadají.

(26) Aby se zabránilo zahájení okamžitých úhrad z platebních účtů patřících osobám nebo subjektům, na něž se vztahují cílená finanční omezující opatření, a aby se okamžitě zmrazily finanční prostředky zaslané na tyto platební účty, měli by poskytovatelé platebních služeb provést ověření svých uživatelů platebních služeb ihned po vstupu v platnost nového cíleného finančního omezujícího opatření. Tato povinnost by se měla vztahovat na všechny poskytovatele platebních služeb, kteří odesílají nebo přijímají okamžité úhrady v eurech, a mělo by tak být zajištěno, aby všichni poskytovatelé platebních služeb účinně plnili své povinnosti vyplývající z cílených finančních omezujících opatření. Povinností poskytovatelů platebních služeb pravidelně ověřovat, zda jsou jejich uživatelé platebních služeb osobami nebo subjekty, na něž se vztahují cílená finanční omezující opatření, nejsou dotčena opatření, která by měli být poskytovatelé platebních služeb oprávněni přijmout za účelem dodržování právních předpisů Unie v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu, zejména pokud jde o požadavky týkající se rizik, omezující opatření jiná než zmrazení majetku nebo zákaz zpřístupnění finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, která jsou přijata v souladu s článkem 215 Smlouvy o fungování EU, nebo omezující opatření, která nejsou přijata podle článku 215 Smlouvy o fungování EU.

(27) Porušování ustanovení zavedených tímto pozměňujícím nařízením by mělo být postihováno sankcemi uloženými příslušnými orgány nebo justičními orgány členských států. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující. Za účelem prohloubení vzájemné důvěry mezi poskytovateli platebních služeb a relevantními příslušnými orgány při jednotném a důkladném provádění harmonizovaného přístupu k plnění povinností poskytovatelů platebních služeb vyplývajících z cílených finančních omezujících opatření je zejména vhodné harmonizovat v celé Unii společný standard stanovující horní hranici sazby u sankcí ukládaných za porušení povinnosti poskytovatelů platebních služeb ověřit, zda jsou jejich uživatelé platebních služeb osobami či subjekty, na něž se vztahují cílená finanční omezující opatření. Mělo by být možné ukládat sankce nejen poskytovatelům platebních služeb, ale i fyzickým osobám, které jsou členy vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu poskytovatele platebních služeb.

(28) Poskytovatelé platebních služeb potřebují na splnění povinností stanovených v tomto pozměňujícím nařízení dostatek času. Je proto vhodné zavádět tyto povinnosti postupně a umožnit poskytovatelům platebních služeb efektivnější využití jejich zdrojů. Povinnost nabízet platební službu odesílání okamžitých úhrad by se proto měla začít uplatňovat později, až po povinnosti nabízet platební službu přijímání okamžitých úhrad, vzhledem k tomu, že odesílání okamžitých úhrad je z těchto dvou služeb, které je třeba zavést, obvykle nákladnější a složitější, a proto vyžaduje více času pro provedení. Služba zajišťující ověření je relevantní pro poskytovatele platebních služeb, kteří nabízejí platební službu odesílání úhrad.

Povinnost nabízet službu zajišťující ověření by proto měla být uplatňována od stejného okamžiku jako povinnost nabízet platební službu odesílání okamžitých úhrad. Povinnosti související s poplatky a harmonizovaným postupem pro zajištění dodržování povinností vyplývajících z cílených finančních omezujících opatření by měly být uplatňovány od okamžiku, kdy jsou poskytovatelé platebních služeb povinni nabízet platební službu přijímání okamžitých úhrad. Aby mohli poskytovatelé platebních služeb nacházející se v členských státech, jejichž měnou není euro, efektivně vynakládat zdroje potřebné k provádění okamžitých úhrad v eurech, měly by se povinnosti stanovené v tomto pozměňujícím nařízení na takové poskytovatele platebních služeb začít uplatňovat později než na poskytovatele platebních služeb nacházející se v členských státech, jejichž měnou je euro. Zavádění různých

povinností by mělo být postupné, stejně jako u poskytovatelů platebních služeb nacházejících se v eurozóně. Je-li euro zavedeno jako měna členského státu, jehož měnou euro není, před uvedenými pozdějšími daty, měli by poskytovatelé platebních služeb v tomto členském státě splnit požadavky tohoto pozměňujícího nařízení do jednoho roku od vstupu do eurozóny a nejpozději v příslušných lhůtách stanovených pro poskytovatele platebních služeb v členských státech, jejichž měnou není euro. Těmto poskytovatelům platebních služeb by však mělo být umožněno splnit požadavky tohoto pozměňujícího nařízení i dříve než v příslušných lhůtách stanovených pro poskytovatele platebních služeb v členských státech, jejichž měnou je euro.

(29) Komise by měla Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávu hodnotící vývoj poplatků za platební účty, jakož i za vnitrostátní a přeshraniční úhrady a okamžité úhrady v eurech a jiných měnách ode dne přijetí legislativního návrhu tohoto pozměňujícího nařízení předloženého Komisí, tj. od 26. října 2022, s cílem monitorovat veškeré dopady tohoto pozměňujícího nařízení na stanovování poplatků za účty, jiné než okamžité úhrady a okamžité úhrady. Komise by měla rovněž vyhodnotit rozsah a účinnost povinnosti poskytovatele platebních služeb pravidelně ověřovat, zda jsou jeho uživatelé platebních služeb osobami nebo subjekty, na něž se vztahují cílená finanční omezující opatření, s cílem předcházet zbytečnému bránění odesílání a přijímání okamžitých úhrad. Komise by rovněž měla Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávu, v níž posoudí zbývající překážky bránící provádění okamžitých úhrad za různých okolností, včetně plateb v bodu interakce. Tato zpráva by měla posoudit míru standardizace technologií relevantních pro využívání okamžitých úhrad, jako jsou QR kódy, bezdrátová komunikace na krátkou vzdálenost (NFC) a Bluetooth.

(30) Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1230 ([9]) mají být poplatky účtované poskytovatelem platebních služeb nacházejícím se v členském státě, jehož měnou není euro, za přeshraniční úhrady v eurech stejné jako poplatky účtované tímto poskytovatelem platebních služeb za vnitrostátní úhrady v národní měně daného členského státu. V situacích, kdy si takový poskytovatel platebních služeb účtuje vyšší poplatky za vnitrostátní okamžité úhrady v národní měně než za vnitrostátní jiné než okamžité úhrady v národní měně, a tudíž rovněž vyšší poplatky než za přeshraniční jiné než okamžité úhrady v eurech, by výše poplatků, které by si takový poskytovatel platebních služeb musel účtovat podle nařízení (EU) 2021/1230 za přeshraniční okamžité úhrady v eurech, byla vyšší než poplatky za přeshraniční jiné než okamžité úhrady v eurech. S cílem zamezit protichůdným požadavkům a při zohlednění hlavního cíle, kterým je motivace uživatelů platebních služeb k používání okamžitých úhrad v eurech, je vhodné v takových situacích požadovat, aby poplatky účtované plátcům a příjemcům za přeshraniční okamžité úhrady v eurech nepřekročily poplatky účtované za přeshraniční jiné než okamžité úhrady v eurech.

(31) Nařízení (EU) č. 260/2012 a (EU) 2021/1230 a směrnice 98/26/ES a (EU) 2015/2366 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.

(32) Jakékoli zpracování osobních údajů v souvislosti s poskytováním úhrad nebo se službou zajišťující ověření, jakož i v rámci ověření, zda jsou uživatelé platebních služeb osobami nebo subjekty, na něž se vztahují cílená finanční omezující opatření, by mělo být v souladu s nařízením (EU) 2016/679. Zpracování jmen a identifikátorů platebních účtů fyzických osob je přiměřené a nezbytné pro předcházení podvodným transakcím, odhalování chyb a zajištění souladu s cílenými finančními omezujícími opatřeními.

(33) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž stanovit nezbytná jednotná pravidla pro přeshraniční okamžité úhrady v eurech na úrovni Unie a zvýšit celkovou míru využívání okamžitých úhrad v eurech, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, neboť členské státy nemohou ukládat povinnosti poskytovatelům platebních služeb sídlícím v jiných členských státech, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinku tohoto nařízení může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

([9]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1230 ze dne 14. července 2021 o přeshraničních platbách v Unii (Úř. věst. L 274, 30.7.2021, s. 20).

(34) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ([10]) proběhla konzultace s evropským inspektorem ochrany údajů, který vydal stanovisko dne 19. prosince 2022 ([11]),

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) č. 260/2012

Nařízení (EU) č. 260/2012 se mění takto:

1) Článek 2 se mění takto:

a) vkládají se nové body, které znějí:

„1a) „okamžitou úhradou“ úhrada, která je prováděna okamžitě, 24 hodin denně a v kterýkoli kalendářní den;

1b) „kanálem, kterým se iniciuje platba“ jakýkoli způsob, prostředek nebo postup, prostřednictvím kterých mohou plátci zadat svým poskytovatelům platebních služeb platební příkazy k úhradě, mimo jiné internetové bankovnictví, aplikace pro mobilní bankovnictví, bankomat nebo jakýkoli jiný způsob v prostorách poskytovatele platebních služeb;

1c) „poskytovatelem služeb iniciování platby“ poskytovatel služeb iniciování platby ve smyslu čl. 4 bodu 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (*);

1d) „jménem příjemce“ v případě fyzické osoby jméno a příjmení a v případě právnické osoby obchodní nebo právní název;

1e) „cíleným finančním omezujícím opatřením“ zmrazení majetku osoby, orgánu nebo subjektu nebo zákaz těmto osobám, orgánům nebo subjektům nebo v jejich prospěch přímo či nepřímo zpřístupnit peněžní prostředky nebo hospodářské zdroje na základě omezujících opatření přijatých v souladu s článkem 215 Smlouvy o fungování EU;

1f) „identifikačním kódem právnické osoby“ nebo „LEI“ jedinečný alfanumerický referenční kód v souladu s normou ISO 17442, který je přiřazen právnímu subjektu;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, o změně směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES, 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a o zrušení směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“

b) bod 5 se nahrazuje tímto:

„5) „platebním účtem“ platební účet ve smyslu čl. 4 bodu 12 směrnice (EU) 2015/2366;“

c) bod 22 se nahrazuje tímto:

„22) „platebním systémem malých plateb“ platební systém, jehož hlavním účelem je zpracování, zúčtování nebo vypořádání úhrad a inkas týkajících se převážně malých částek, přičemž se nejedná o platební systém pro velké platby;“

([10]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

([11]) Úř. věst. C 60, 17.2.2023, s. 12.

2) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 5a*

Transakce okamžitých úhrad

1. Poskytovatelé platebních služeb, kteří svým uživatelům platebních služeb nabízejí platební službu odesílání a přijímání úhrad, musí všem svým uživatelům platebních služeb nabízet platební službu odesílání a přijímání okamžitých úhrad.

Poskytovatelé platebních služeb uvedení v prvním pododstavci zajistí, aby všechny platební účty, které jsou dosažitelné pro úhrady, byly dosažitelné rovněž pro okamžité úhrady, a to 24 hodin denně a v kterýkoli kalendářní den.

2. Odchylně od odstavce 1 a za předpokladu, že poskytovatel platebních služeb nacházející se v členském státě, jehož měnou není euro, získal předchozí svolení příslušných orgánů na základě posouzení jeho přístupu k likviditě v eurech, není povinen nabízet uživatelům platebních služeb platební službu odesílání okamžitých úhrad v eurech nad rámec limitu na transakci z platebních účtů vedených v národní měně tohoto členského státu, a to v době, kdy tento poskytovatel platebních služeb ve vztahu k těmto platebním účtům neodesílá ani nepřijímá jiné než okamžité úhrady v eurech. Tento limit stanoví příslušné orgány a nesmí být nižší než 25 000 EUR. Příslušné orgány mohou na žádost poskytovatele platebních služeb udělit předchozí svolení na dobu jednoho roku. Na žádost poskytovatele platebních služeb mohou příslušné orgány toto předchozí svolení prodloužit o další období jednoho roku poté, co příslušné orgány znovu posoudí přístup poskytovatele platebních služeb k likviditě v eurech. Příslušné orgány každoročně informují Komisi o předchozích svoleních a prodlouženích udělených v souladu s tímto odstavcem.

ECB a jakákoli národní centrální banka, pokud nejednají jako měnový orgán nebo jiný orgán veřejné správy, mohou omezit svou nabídku platební služby odesílání okamžitých úhrad na časové období, během něhož nabízejí platební službu odesílání a přijímání jiných než okamžitých úhrad v eurech.

3. Bez ohledu na čl. 78 odst. 1 druhý pododstavec směrnice (EU) 2015/2366 je okamžikem přijetí platebního příkazu k okamžité úhradě okamžik, kdy jej poskytovatel platebních služeb plátce přijal, bez ohledu na hodinu nebo kalendářní den.

Bez ohledu na čl. 78 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366 platí, že pokud se plátce a poskytovatel platebních služeb plátce dohodnou, že k provedení platebního příkazu k okamžité úhradě má dojít v určitý okamžik v určitý den nebo v okamžiku, kdy plátce dal peněžní prostředky k dispozici poskytovateli platebních služeb, se za okamžik přijetí platebního příkazu k okamžité úhradě považuje dohodnutý čas bez ohledu na hodinu nebo kalendářní den.

Odchylně od prvního a druhého pododstavce tohoto odstavce je okamžikem přijetí platebního příkazu k okamžité úhradě:

a) v případě neelektronického platebního příkazu k okamžité úhradě okamžik, kdy poskytovatel platebních služeb plátce vložil informace o platebním příkazu do svého vnitřního systému, k čemuž dojde co nejdříve poté, co plátce u poskytovatele platebních služeb plátce zadal neelektronický platební příkaz k okamžité úhradě;

b) v případě jednotlivého platebního příkazu k okamžité úhradě, který je součástí balíčku uvedeného v odstavci 7 tohoto článku, pokud konverzi tohoto balíčku na jednotlivé platební transakce provádí poskytovatel platebních služeb plátce, okamžik, kdy výslednou platební transakci vyčlenil; poskytovatel platebních služeb plátce zahájí konverzi balíčku okamžitě poté, co jej plátce svému poskytovateli platebních služeb zadal, a tuto konverzi dokončí co nejdříve;

c) v případě platebního příkazu k okamžité úhradě z platebních účtů, které nejsou denominovány v eurech, okamžik, kdy byla částka platební transakce převedena na eura; tento převod měny se uskuteční bezprostředně poté, co plátce u poskytovatele platebních služeb plátce zadal platební příkaz k okamžité úhradě.

4. Při provádění okamžitých úhrad musí poskytovatelé platebních služeb kromě požadavků stanovených v článku 5 splňovat tyto požadavky:

a) poskytovatelé platebních služeb zajistí, aby plátci mohli zadat platební příkaz k okamžité úhradě prostřednictvím jakýchkoli kanálů, kterými se iniciuje platba, jako jsou kanály, prostřednictvím kterých mohou tito plátci zadávat platební příkazy k jiným úhradám;

b) bez ohledu na článek 83 směrnice (EU) 2015/2366 poskytovatel platebních služeb plátce ihned po přijetí platebního příkazu k okamžité úhradě ověří, zda jsou splněny všechny nezbytné podmínky pro zpracování platební transakce a zda jsou k dispozici nezbytné peněžní prostředky, vyhradí částku platební transakce na účtu plátce nebo ji z něho odečte a platbu okamžitě odešle poskytovateli platebních služeb příjemce;

c) bez ohledu na článek 83 a čl. 87 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366 zpřístupní poskytovatel platebních služeb příjemce do 10 sekund od obdržení platebního příkazu k okamžité úhradě poskytovatelem platebních služeb plátce částku platební transakce na platebním účtu příjemce v měně, v níž je veden účet příjemce, a poskytovateli platebních služeb plátce potvrdí dokončení platební transakce;

d) bez ohledu na čl. 87 odst. 1 směrnice (EU) 2015/2366 zajistí poskytovatel platebních služeb příjemce, aby den valuty částky připsané na platební účet příjemce byl stejný jako den, kdy poskytovatel platebních služeb příjemce připsal částku platební transakce na platební účet příjemce, a

e) okamžitě po obdržení potvrzení o dokončení podle písmene c) nebo pokud poskytovatel platebních služeb plátce toto potvrzení o dokončení neobdrží do 10 sekund od okamžiku přijetí platebního příkazu k okamžité úhradě, poskytovatel platebních služeb plátce informuje bezplatně plátce a případně poskytovatele služeb iniciování platby o tom, zda byla částka platební transakce zpřístupněna na platebním účtu příjemce.

5. Bez ohledu na článek 89 směrnice (EU) 2015/2366 platí, že pokud poskytovatel platebních služeb plátce neobdržel od poskytovatele platebních služeb příjemce zprávu potvrzující, že peněžní prostředky byly zpřístupněny na platebním účtu příjemce do 10 sekund od okamžiku přijetí, vrátí poskytovatel platebních služeb plátce platební účet plátce okamžitě do stavu, v jakém by byl, kdyby k transakci nedošlo.

6. Poskytovatel platebních služeb nabídne uživateli platebních služeb na jeho žádost možnost stanovit maximální částku, kterou lze odeslat prostřednictvím okamžité úhrady. Tento limit může být stanoven buď jako denní limit, nebo limit na transakci, a to na základě vlastního uvážení uživatele platebních služeb. Poskytovatelé platebních služeb zajistí, aby uživatelé platebních služeb mohli maximální částku kdykoli před podáním platebního příkazu k okamžité úhradě změnit. Pokud platební příkaz uživatele platebních služeb k okamžité úhradě překročí maximální částku nebo způsobí její překročení, poskytovatel platebních služeb plátce neprovede platební příkaz k okamžité úhradě, informuje o tom uživatele platebních služeb a současně jej informuje o tom, jak maximální částku změnit.

7. Při nabízení platební služby odesílání a přijímání okamžitých úhrad v eurech nabídnou poskytovatelé platebních služeb svým uživatelům platebních služeb možnost zadat hromadné platební příkazy jako balíček, pokud takovou možnost nabízejí svým uživatelům platebních služeb u jiných úhrad.

Poskytovatelé platebních služeb nesmí stanovit limity počtu platebních příkazů, které lze zadat v balíčku okamžitých úhrad, jež jsou nižší než limity, které stanoví pro balíčky jiných úhrad.

8. Poskytovatelé platebních služeb uvedení v odstavci 1, kteří se nacházejí v členském státě, jehož měnou je euro, začnou uživatelům platebních služeb nabízet platební službu přijímání okamžitých úhrad v eurech, jak je stanoveno v tomto článku, do 9. ledna 2025 a platební službu odesílání okamžitých úhrad v eurech, jak je stanoveno v tomto článku, do 9. října 2025.

Poskytovatelé platebních služeb uvedení v odstavci 1, kteří se nacházejí v členském státě, jehož měnou není euro, začnou uživatelům platebních služeb nabízet platební službu přijímání okamžitých úhrad v eurech, jak je stanoveno v tomto článku, do 9. ledna 2027 a platební službu odesílání okamžitých úhrad v eurech, jak je stanoveno v tomto článku, do 9. července 2027.

Odchylně od druhého pododstavce tohoto odstavce nejsou poskytovatelé platebních služeb uvedení v odstavci 1 tohoto článku, kteří nacházejí se v členském státě, jehož měnou není euro, povinni do 9. června 2028 nabízet uživatelům platebních služeb platební službu odesílání okamžitých úhrad v eurech z platebních účtů vedených v národní měně tohoto členského státu, a to v době, kdy tito poskytovatelé platebních služeb ve vztahu k těmto platebním účtům neodesílají ani nepřijímají jiné než okamžité úhrady v eurech.

Bez ohledu na první pododstavec tohoto odstavce musí poskytovatelé platebních služeb, kteří jsou institucemi elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2009/110/ES nebo platebními institucemi ve smyslu čl. 4 bodu 4 směrnice (EU) 2015/2366 a kteří se nacházejí v členském státě, jehož měnou je euro, nabízet uživatelům platebních služeb platební službu odesílání a přijímání okamžitých úhrad v eurech, jak je stanoveno v tomto článku, do 9. dubna 2027.

Bez ohledu na druhý pododstavec tohoto odstavce musí poskytovatelé platebních služeb, kteří jsou institucemi elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2009/110/ES nebo platebními institucemi ve smyslu čl. 4 bodu 4 směrnice (EU) 2015/2366 a kteří se nacházejí v členském státě, jehož měnou není euro, nabízet uživatelům platebních služeb platební službu přijímání okamžitých úhrad v eurech, jak je stanoveno v tomto článku, do 9. dubna 2027 a platební službu odesílání okamžitých úhrad v eurech, jak je stanoveno v tomto článku, do 9. července 2027.

Článek 5b

Poplatky za úhrady a ověření příjemce

1. Jakékoli poplatky, které poskytovatel platebních služeb účtuje plátcům a příjemcům za odesílání a přijímání okamžitých úhrad, nesmí být vyšší než poplatky, které tento poskytovatel platebních služeb účtuje za odesílání a přijímání jiných úhrad odpovídajícího typu.

2. Služby uvedené v článku 5c se všem uživatelům platebních služeb poskytují bezplatně.

3. Poskytovatelé platebních služeb, kteří se nacházejí v členském státě, jehož měnou je euro, musí požadavky tohoto článku splnit do 9. ledna 2025.

Poskytovatelé platebních služeb, kteří se nacházejí v členském státě, jehož měnou není euro, musí požadavky tohoto článku splnit do 9. ledna 2027.

Článek 5c

Ověření příjemce v případě úhrad

1. Poskytovatel platebních služeb plátce musí plátci nabízet službu zajišťující ověření příjemce, jemuž má plátce v úmyslu odeslat úhradu (dále jen „služba zajišťující ověření“). Poskytovatel platebních služeb plátce musí službu zajišťující ověření provést ihned poté, co plátce poskytne o příjemci příslušné informace, a předtím, než je plátci nabídnuta možnost tuto úhradu autorizovat. Poskytovatel platebních služeb plátce musí službu zajišťující ověření nabízet bez ohledu na kanál, kterým se iniciuje platba, využívaný plátcem k zadání platebního příkazu k úhradě. Služba zajišťující ověření se poskytuje v souladu s těmito ustanoveními:

a) pokud plátce zadal do platebního příkazu k úhradě identifikátor platebního účtu uvedený v bodě 1 písm. a) přílohy a jméno příjemce, poskytovatel platebních služeb plátce poskytne službu spárování identifikátoru platebního účtu uvedeného v bodě 1 písm. a) přílohy se jménem příjemce. Na žádost poskytovatele platebních služeb plátce ověří poskytovatel platebních služeb příjemce, zda se identifikátor platebního účtu uvedený v bodě 1 písm. a) přílohy a jméno příjemce uvedené plátcem shodují. Pokud se neshodují, poskytovatel platebních služeb plátce o tom na základě informací poskytnutých poskytovatelem platebních služeb příjemce informuje plátce a rovněž ho informuje o tom, že autorizování úhrady by mohlo vést k převodu peněžních prostředků na platební účet, který nevlastní příjemce, kterého plátce uvedl. Pokud se jméno příjemce uvedené plátcem a identifikátor platebního účtu uvedený v bodě 1 písm. a) přílohy téměř shodují, poskytovatel platebních služeb plátce sdělí plátci jméno příjemce spojené s identifikátorem platebního účtu uvedeným v bodě 1 písm. a) přílohy, který plátce poskytl;

b) je-li příjemcem právnická osoba a poskytovatel platebních služeb plátce nabízí kanál, kterým se iniciuje platba, umožňující plátci zadat platební příkaz tak, že poskytne identifikátor platebního účtu příjemce uvedený v bodě 1 písm. a) přílohy tohoto nařízení spolu s jinými datovými prvky, než je jméno příjemce, které jednoznačně identifikují příjemce, jako je daňové číslo, evropský jedinečný identifikátor uvedený v čl. 16 odst. 1 druhém pododstavci směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 (*) nebo identifikační kód právnické osoby, a pokud jsou tyto stejné datové prvky k dispozici v interním systému poskytovatele platebních služeb příjemce, tento poskytovatel platebních služeb na žádost poskytovatele platebních služeb plátce ověří, zda se identifikátor platebního účtu uvedený v bodě 1 písm. a) přílohy tohoto nařízení a datový prvek poskytnutý plátcem shodují. Pokud se identifikátor platebního účtu uvedený v bodě 1 písm. a) přílohy tohoto nařízení a datový prvek poskytnutý plátcem neshodují, poskytovatel platebních služeb plátce o tom na základě informací poskytnutých poskytovatelem platebních služeb příjemce informuje plátce;

c) pokud platební účet identifikovaný prostřednictvím identifikátoru platebního účtu uvedeného v bodě 1 písm. a) přílohy poskytnutého plátcem vlastní poskytovatel platebních služeb jménem více příjemců, může plátce svému poskytovateli platebních služeb poskytnout další informace umožňující jednoznačnou identifikaci příjemce. Poskytovatel platebních služeb, který vede tento platební účet jménem více příjemců, nebo případně poskytovatel platebních služeb, který je vlastníkem tohoto platebního účtu, na žádost poskytovatele platebních služeb plátce potvrdí, zda příjemce uvedený plátcem patří mezi více příjemců, jejichž jménem je platební účet veden nebo vlastněn. Poskytovatel platebních služeb plátce informuje plátce, pokud příjemce uvedený plátcem nepatří mezi více příjemců, jejichž jménem je platební účet veden nebo vlastněn;

d) v jiných případech, než které jsou popsány v písmenech a), b) a c) tohoto odstavce, a zejména pokud poskytovatel platebních služeb poskytuje kanál, kterým se iniciuje platba, nevyžadující, aby plátce vložil identifikátor platebního účtu uvedený v bodě 1 písm. a) přílohy i jméno příjemce, poskytovatel platebních služeb zajistí, aby příjemce, jemuž má plátce v úmyslu odeslat úhradu, byl správně identifikován. Za tímto účelem informuje poskytovatel platebních služeb plátce způsobem, který plátci umožní ověřit příjemce předtím, než povolí úhradu.

2. Pokud identifikátor platebního účtu uvedený v bodě 1 písm. a) přílohy nebo jméno příjemce poskytne poskytovatel služeb iniciování platby, a nikoli plátce, zajistí tento poskytovatel služeb iniciování platby, aby informace týkající se příjemce byly správné.

3. Poskytovatelé platebních služeb pro účely odst. 1 písm. d) a poskytovatelé služeb iniciování platby pro účely odstavce 2 udržují spolehlivé vnitřní postupy, aby zajistili správnost informací týkajících se příjemců.

4. V případě platebních příkazů v papírové podobě provede poskytovatel platebních služeb plátce službu zajišťující ověření v okamžiku přijetí platebního příkazu, pokud plátce není v okamžiku přijetí platebního příkazu přítomen.

5. Poskytovatelé platebních služeb zajistí, aby provádění služby zajišťující ověření a služby uvedené v odstavci 2 nebránilo plátcům v tom, aby dotčenou úhradu autorizovali.

6. Poskytovatelé platebních služeb poskytnou uživatelům platebních služeb, kteří nejsou spotřebiteli, prostředky k tomu, aby se mohli rozhodnout, že nebudou využívat službu zajišťující ověření při zadávání hromadných platebních příkazů jako balíčku.

Poskytovatelé platebních služeb zajistí, aby uživatelé platebních služeb, kteří se rozhodli službu zajišťující ověření nevyužívat, měli právo se kdykoli rozhodnout tuto službu využívat.

7. Kdykoli poskytovatel platebních služeb plátce informuje plátce v souladu s odst. 1 písm. a), b) nebo c), informuje jej zároveň o tom, že autorizace úhrady by mohla vést k převodu peněžních prostředků na platební účet, který nevlastní příjemce uvedený plátcem. Poskytovatel platebních služeb tyto informace poskytne uživateli platebních služeb, který není spotřebitelem, pokud se tento uživatel platebních služeb rozhodne, že nebude využívat službu zajišťující ověření při zadávání hromadných platebních příkazů jako balíčku. Poskytovatelé platebních služeb informují své uživatele platebních služeb o tom, jaké důsledky bude mít rozhodnutí uživatelů ignorovat oznámení uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c), pokud jde o odpovědnost poskytovatele platebních služeb a práva uživatele platebních služeb na vrácení peněžních prostředků.

8. Poskytovatel platebních služeb nenese odpovědnost za provedení úhrady nezamýšlenému příjemci na základě nesprávného jedinečného identifikátoru, jak je stanoveno v článku 88 směrnice (EU) 2015/2366, pokud splnil požadavky tohoto článku.

Pokud poskytovatel platebních služeb plátce nesplní povinnosti podle odstavce 1 tohoto článku nebo pokud poskytovatel služeb iniciování platby nesplní povinnosti podle odstavce 2 tohoto článku a toto nesplnění povinnosti má za následek nesprávně provedenou platební transakci, poskytovatel platebních služeb plátce neprodleně vrátí převedenou částku plátci a případně uvede platební účet, z něhož byla částka odepsána, zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k transakci nedošlo.

Pokud k nesplnění povinnosti dojde proto, že poskytovatel platebních služeb příjemce nebo poskytovatel služeb iniciování platby nesplnil své povinnosti podle tohoto článku, poskytovatel platebních služeb příjemce nebo případně poskytovatel služeb iniciování platby odškodní poskytovatele platebních služeb plátce za finanční újmu způsobenou poskytovateli platebních služeb plátce tímto nesplněním povinnosti.

Jakákoli další finanční ztráta způsobená plátci může být nahrazena v souladu s právem použitelným na smlouvu uzavřenou mezi plátcem a příslušným poskytovatelem platebních služeb.

9. Poskytovatelé platebních služeb, kteří se nacházejí v členském státě, jehož měnou je euro, musí požadavky tohoto článku splnit do 9. října 2025.

Poskytovatelé platebních služeb, kteří se nacházejí v členském státě, jehož měnou není euro, musí požadavky tohoto článku splnit do 9. července 2027.

Článek 5d

Prověřování uživatelů platebních služeb poskytovateli platebních služeb, kteří nabízejí okamžité úhrady, s cílem ověřit, zda je uživatel platebních služeb osobou nebo subjektem, na něž se vztahují cílená finanční omezující opatření

1. Poskytovatelé platebních služeb, kteří nabízejí okamžité úhrady, ověří, zda někteří z jejich uživatelů platebních služeb nejsou osobami nebo subjekty, na něž se vztahují cílená finanční omezující opatření.

Poskytovatelé platebních služeb provedou tato ověření ihned po vstupu v platnost jakýchkoli nových cílených finančních omezujících opatření a bezprostředně po vstupu jakýchkoli změn těchto cílených finančních omezujících opatření v platnost, a to alespoň jednou za kalendářní den.

2. Kromě ověření podle odstavce 1 nesmí během provádění okamžité úhrady poskytovatel platebních služeb plátce a poskytovatel platebních služeb příjemce podílející se na provedení této okamžité úhrady ověřovat, zda je plátce nebo příjemce, jejichž platební účty jsou použity k provedení této okamžité úhrady, osobou nebo subjektem, na něž se vztahují cílená finanční omezující opatření podle odstavce 1 tohoto článku.

Prvním pododstavcem tohoto odstavce nejsou dotčena opatření přijatá poskytovateli platebních služeb za účelem dodržování omezujících opatření, jiných než cílených finančních omezujících opatření, která byla přijata v souladu s článkem 215 Smlouvy o fungování EU, omezujících opatření, která nebyla přijata podle článku 215 Smlouvy o fungování EU, nebo za účelem dodržování práva Unie v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu.

3. Poskytovatelé platebních služeb musí splnit požadavky tohoto článku do 9. ledna 2025.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).“

3) V článku 11 se vkládají nové odstavce, které znějí:

„1a. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku stanoví členské státy do 9. dubna 2025 sankce za porušení článků 5a až 5d a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tyto sankce a opatření Komisi do 9. dubna 2025 a neprodleně jí oznámí veškeré pozdější změny, které se jich dotýkají.

1b. Pokud jde o sankce za porušení článku 5d, členské státy zajistí, aby tyto sankce zahrnovaly:

a) v případě právnických osob správní pokuty až do výše, která musí činit alespoň 10 % celkového ročního čistého obratu této právnické osoby v předchozím hospodářském roce;

b) v případě fyzické osoby správní pokuty až do výše, která musí činit alespoň 5 000 000 EUR nebo ekvivalentní částku v národní měně členských států, jejichž měnou není euro ke dni 8. dubna 2024.

Pro účely písmene a) tohoto odstavce, pokud je právnická osoba dceřiným podnikem mateřského podniku ve smyslu čl. 2 bodu 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU (*) nebo podnikem, který nad touto právnickou osobou fakticky uplatňuje rozhodující vliv, je příslušným obratem obrat vyplývající z konsolidované účetní závěrky nejvyššího mateřského podniku v předchozím hospodářském roce.

1c. Sankce uvedené v odstavci 1a tohoto článku se nepoužijí v případě porušení požadavku dosažitelnosti uvedeného v čl. 5a odst. 1 druhém pododstavci, pokud platební účty vedené poskytovateli platebních služeb nejsou dosažitelné pro okamžité úhrady v důsledku plánované údržby, kdy období nedostupnosti jsou předvídatelná i krátká, nebo plánovaného přerušení provádění všech okamžitých úhrad v rámci příslušného platebního schématu za předpokladu, že uživatelé platebních služeb byli o těchto obdobích plánované údržby nebo plánovaného přerušení předem informováni.

1d. Pokud právní řád členského státu nestanoví správní sankce, lze tento článek, odchylně od odstavce 1b, použít takovým způsobem, že sankci iniciuje příslušný orgán a uloží ji justiční orgány, přičemž se zajistí, aby tato sankce byla účinná, přiměřená a odrazující a měla rovnocenný účinek jako správní sankce uložené příslušnými orgány členských států, jejichž právní řád správní sankce stanoví. Uložené sankce musí být v každém případě účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy, jejichž právní řád správní sankce nestanoví, oznámí své sankce Komisi do 9. dubna 2025 a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny, které se jich týkají.

_____

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).“

4) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„*Článek 15*

Přezkum

1. Do 1. února 2017 předloží Komise Evropskému parlamentu Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, ECB a Evropskému orgánu pro bankovnictví zprávu o uplatňování tohoto nařízení, případně spolu s příslušným návrhem.

2. Do 9. října 2028 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které může být případně přiložen legislativní návrh. Zpráva obsahuje hodnocení:

a) vývoje poplatků za platební účty, jakož i za vnitrostátní a přeshraniční úhrady a okamžité úhrady v eurech a v národní měně členských států, jejichž měnou není euro, od 26. října 2022, včetně dopadu čl. 5b odst. 1 na tyto poplatky, a

b) oblasti působnosti článku 5d a jeho účinnosti při předcházení zbytečným překážkám pro okamžité úhrady.

3. Poskytovatelé platebních služeb podávají příslušným orgánům zprávy o:

a) výši poplatků za úhrady, okamžité úhrady a platební účty;

b) podílu zamítnutých platebních transakcí zvlášť pro vnitrostátní a přeshraniční platební transakce z důvodu uplatnění cílených finančních omezujících opatření.

Poskytovatelé platebních služeb předkládají tyto zprávy každých 12 měsíců. První zpráva se předloží dne 9. dubna 2025 a musí obsahovat informace o výši poplatků a o zamítnutých platebních transakcích během období od 26. října 2022 do konce předchozího kalendářního roku.

4. Do 9. října 2025 a poté každoročně poskytnou příslušné orgány Komisi a Evropskému orgánu pro bankovnictví informace, které jim poskytovatelé platebních služeb oznámili podle odstavce 3, a informace o objemu a hodnotě okamžitých úhrad v eurech, jak vnitrostátních, tak přeshraničních, které odeslali poskytovatelé platebních služeb usazení v jejich členském státě v průběhu předchozího kalendářního roku.

5. Evropský orgán pro bankovnictví vypracuje návrhy prováděcích technických norem, v nichž upřesní jednotné šablony pro podávání zpráv, pokyny a metodiku, jak tyto šablony pro podávání zpráv používat pro účely podávání zpráv, jak je uvedeno v odstavci 3.

Evropský orgán pro bankovnictví předloží návrhy prováděcích technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce Komisi do 9. června 2024.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Komise do 9. dubna 2027 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o zbývajících překážkách bránících dostupnosti a využívání okamžitých úhrad. Tato zpráva posoudí míru standardizace technologií relevantních pro využívání okamžitých úhrad K této zprávě může být případně přiložen legislativní návrh.“

5) V článku 16 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„9. Je-li euro zavedeno jako měna kteréhokoli členského státu dříve než 9. dubna 2027, musí poskytovatelé platebních služeb v tomto členském státě splnit požadavky podle článků 5a, 5b a 5c do jednoho roku ode dne, kdy bylo euro zavedeno jako měna tohoto členského státu, a nejpozději v příslušných lhůtách stanovených v uvedených článcích pro poskytovatele platebních služeb v členských státech, jejichž měnou není euro. Po těchto poskytovatelích platebních služeb nelze požadovat, aby splňovali požadavky podle článků 5a, 5b a 5c dříve než v příslušných lhůtách stanovených v uvedených článcích pro poskytovatele platebních služeb v členských státech, jejichž měnou je euro.“

Článek 2

Změny nařízení (EU) 2021/1230

Nařízení (EU) 2021/1230 se mění takto:

1) V článku 3 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„5. Odstavec 1 tohoto článku se nepoužije, pokud by čl. 5b odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 (*) vyžadoval, aby poskytovatel platebních služeb, který se nachází v členském státě, jehož měnou není euro, účtoval za okamžitou úhradu poplatek, který by byl nižší než poplatek, který by byl účtován za stejnou okamžitou úhradu, pokud by se použil odstavec 1 tohoto článku.

Pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce se „okamžitou úhradou“ rozumí okamžitá úhrada ve smyslu čl. 2 bodu 1a nařízení (EU) č. 260/2012, která je v eurech a je prováděna přeshraničně.

_____

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).“

2) V článku 6 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Poskytovatel platebních služeb může uživateli platebních služeb účtovat dodatečné poplatky k poplatkům účtovaným v souladu s čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení v případě, že tento uživatel dá poskytovateli platebních služeb pokyn k provedení přeshraniční platby, aniž by sdělil IBAN a, případně v souladu s nařízením (EU) č. 260/2012, příslušný kód BIC platebního účtu v druhém členském státě. Tyto poplatky musí být přiměřené a musí odpovídat nákladům. Na jejich výši se poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb dohodnou. Poskytovatel platebních služeb informuje uživatele platebních služeb o výši dodatečných poplatků v dostatečném časovém předstihu před tím, než je uživatel platebních služeb touto dohodou vázán.“

Článek 3

Změny směrnice (EU) 2015/2366

Směrnice (EU) 2015/2366 se mění takto:

1) Ustanovení čl. 10 odst. 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy nebo příslušné orgány vyžadují, aby platební instituce, které poskytují platební služby uvedené v bodech 1 až 6 přílohy I této směrnice, a instituce elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2009/110/ES, chránily všechny peněžní prostředky, které obdržely od uživatelů platebních služeb nebo prostřednictvím jiného poskytovatele platebních služeb za účelem provedení platebních transakcí, tímto způsobem:

a) tyto peněžní prostředky nesmějí být nikdy směšovány s peněžními prostředky jakékoli jiné fyzické nebo právnické osoby, než jsou uživatelé platebních služeb, jejichž jménem jsou peněžní prostředky drženy, a pokud tyto peněžní prostředky platební instituce nebo instituce elektronických peněz stále drží a na konci pracovního dne následujícího po dni, kdy byly tyto prostředky přijaty, dosud nebyly doručeny příjemci nebo převedeny jinému poskytovateli platebních služeb, uloží se tyto peněžní prostředky na samostatný účet vedený u úvěrové instituce nebo u centrální banky podle jejího uvážení nebo se investují do bezpečných, likvidních aktiv s nízkým rizikem určených příslušnými orgány domovského členského státu; tyto peněžní prostředky musí být v souladu s vnitrostátním právem a v zájmu daných uživatelů platebních služeb chráněny před nároky jiných věřitelů platební instituce nebo instituce elektronických peněz, zejména v případě platební neschopnosti;

b) tyto peněžní prostředky musí být kryty pojištěním nebo jinou srovnatelnou zárukou poskytnutou pojišťovnou nebo úvěrovou institucí, která nepatří do stejné skupiny jako samotná platební instituce nebo instituce elektronických peněz, ve výši rovnající se částce, která by byla oddělena v případě neexistence pojištění nebo jiné srovnatelné záruky a která je splatná v případě, že platební instituce nebo instituce elektronických peněz není schopna dostát svým finančním závazkům.“

2) Článek 35 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Odstavec 1 se nevztahuje na platební systémy složené výlučně z poskytovatelů platebních služeb patřících do téže skupiny.“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Členské státy zajistí, aby v případě, že účastník platebního systému určeného podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES (*) umožňuje povolenému nebo registrovanému poskytovateli platebních služeb, jenž není účastníkem systému, předávat prostřednictvím tohoto systému příkazy k úhradě, poskytl na požádání stejnou možnost objektivním, přiměřeným a nediskriminačním způsobem dalším povoleným nebo registrovaným poskytovatelům platebních služeb v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

Jakékoli odmítnutí daný účastník žádajícímu poskytovateli platebních služeb plně zdůvodní.

_____

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).“

3) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 35a*

Podmínky pro žádost o účast v určených platebních systémech

1. Jako záruku stability a integrity platebních systémů musí mít platební instituce a instituce elektronických peněz žádající o účast v systémech určených podle směrnice 98/26/ES a účastnící se těchto systémů zavedeny:

a) popis opatření přijatých na ochranu peněžních prostředků uživatelů platebních služeb;

b) popis mechanismů správy a řízení a vnitřních kontrolních mechanismů platební instituce nebo instituce elektronických peněz týkajících se platebních služeb nebo služeb elektronických peněz, které hodlá poskytovat, včetně správních postupů, postupů řízení rizik a účetních postupů, a popis opatření platební instituce nebo instituce elektronických peněz pro využívání služeb informačních a komunikačních technologií podle článků 6 a 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2554 (*) a

c) plán likvidace v případě selhání.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) tohoto odstavce:

a) pokud platební instituce nebo instituce elektronických peněz chrání peněžní prostředky uživatelů platebních služeb uložením peněžních prostředků na samostatný účet u úvěrové instituce nebo prostřednictvím investice do bezpečných, likvidních aktiv s nízkým rizikem určených příslušnými orgány domovského členského státu, musí popis opatření přijatých k této ochraně obsahovat v příslušných případech:

i) popis investiční politiky k zajištění toho, aby vybraná aktiva byla likvidní, bezpečná a s nízkým rizikem;

ii) počet osob, které mají přístup k účtu s chráněnými peněžními prostředky, a jejich funkce;

iii) popis administrativního postupu a postupu sesouhlasení s cílem zajistit, aby finanční prostředky uživatelů platebních služeb byly v zájmu těchto uživatelů chráněny před nároky jiných věřitelů platební instituce nebo instituce elektronických peněz, zejména v případě platební neschopnosti;

iv) kopii návrhu smlouvy s úvěrovou institucí;

v) výslovné prohlášení platební instituce nebo instituce elektronických peněz o souladu s článkem 10 této směrnice;

b) pokud platební instituce nebo instituce elektronických peněz chrání peněžní prostředky uživatele platebních služeb prostřednictvím pojistné smlouvy nebo srovnatelné záruky od pojišťovny nebo úvěrové instituce, musí popis opatření přijatých za účelem této ochrany obsahovat:

i) potvrzení, že pojistná smlouva nebo srovnatelná záruka od pojišťovny nebo úvěrové instituce pochází od subjektu, který není součástí stejné skupiny podniků jako platební instituce nebo instituce elektronických peněz;

ii) podrobnosti o zavedeném postupu sesouhlasení, aby bylo zajištěno, že pojistná smlouva nebo srovnatelná záruka jsou dostatečné k tomu, aby platební instituce nebo instituce elektronických peněz po celou dobu plnily závazky v oblasti ochrany;

iii) dobu trvání a podmínky prodloužení krytí;

iv) kopii pojistné smlouvy nebo srovnatelné záruky nebo jejich návrhu.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) musí popis prokázat, že systémy správy a řízení, mechanismy vnitřní kontroly a mechanismy pro používání informačních a komunikačních technologií podle uvedeného písmene, jsou přiměřené, vhodné, řádné a adekvátní. Mimoto mechanismy správy a řízení a mechanismy vnitřní kontroly zahrnují:

a) mapování rizik zjištěných platební institucí nebo institucí elektronických peněz, včetně druhu rizik a postupů, které platební instituce nebo instituce elektronických peněz zavedly nebo zavedou za účelem posouzení těchto rizik a jejich předcházení;

b) různé postupy pro provádění pravidelných a stálých kontrol, včetně uvedení jejich četnosti a vyčleněného personálu;

c) účetní postupy, na jejichž základě platební instituce nebo instituce elektronických peněz zaznamenávají a vykazují své finanční informace;

d) totožnost osoby nebo osob odpovědných za funkce vnitřní kontroly, včetně pravidelné a trvalé kontroly dodržování předpisů, jakož i aktualizovaný životopis této osoby nebo osob;

e) totožnost jakéhokoli auditora, který není statutárním auditorem ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice 2006/43/ES;

f) složení řídícího orgánu a případně jakéhokoli jiného orgánu nebo výboru pro dohled;

g) popis způsobu, jakým jsou sledovány a kontrolovány externě zajišťované funkce, aby se zabránilo zhoršení kvality vnitřních kontrol platební instituce nebo instituce elektronických peněz;

h) popis způsobu monitorování a kontroly všech zástupců a poboček v rámci vnitřních kontrol platební instituce nebo instituce elektronických peněz;

i) pokud je platební instituce nebo instituce elektronických peněz dceřiným podnikem regulovaného podniku v jiném členském státě, popis správy a řízení skupiny.

Pro účely prvního pododstavce písm. c) se plán likvidace přizpůsobí předpokládané velikosti a obchodnímu modelu platební instituce nebo instituce elektronických peněz a musí obsahovat popis zmírňujících opatření, jež má platební instituce nebo instituce elektronických peněz přijmout v případě ukončení svých platebních služeb, která by zajistila provedení probíhajících platebních transakcí a ukončení stávajících smluv.

2. Členské státy stanoví postup posuzování souladu s odstavcem 1. Tento postup může mít podobu sebehodnocení, požadavku na výslovné rozhodnutí příslušného orgánu nebo jiného postupu, jehož cílem je zajistit, aby dotčené platební instituce a instituce elektronických peněz dodržovaly ustanovení odstavce 1.

_____

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2554 ze dne 14. prosince 2022 o digitální provozní odolnosti finančního sektoru a o změně nařízení (ES) č. 1060/2009, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 909/2014 a (EU) 2016/1011 (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 1).“

Článek 4

Změny směrnice 98/26/ES

Článek 2 směrnice 98/26/ES se mění takto:

1) Písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) „institucí“ rozumí:

— úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (*), včetně subjektů uvedených v čl. 2 odst. 5 směrnice 2013/36/EU;

— investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (**), s výjimkou institucí uvedených v čl. 2 odst. 1 uvedené směrnice;

— veřejné orgány a podniky s veřejnou zárukou nebo

— jakýkoli podnik, jehož ústředí se nachází mimo Unii a jehož činnost odpovídá činnosti úvěrových institucí nebo investičních podniků v Unii vymezených v první a druhé odrážce,

které se účastní systému a které odpovídají za plnění finančních závazků vyplývajících z převodních příkazů v rámci tohoto systému;

— platební instituce ve smyslu čl. 4 bodu 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (***), s výjimkou fyzické nebo právnické osoby požívající výjimky podle článku 32 nebo 33 uvedené směrnice, nebo

— instituce elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES (****), s výjimkou právnické osoby požívající výjimky podle článku 9 uvedené směrnice,

které se účastní systému, jejichž činnost spočívá v provádění převodních příkazů ve smyslu písm. i) první odrážce, a které jsou odpovědné za plnění finančních závazků vyplývajících z těchto převodních příkazů v rámci tohoto systému.

Podléhá-li systém dohledu podle vnitrostátních právních předpisů a provádí-li pouze převodní příkazy ve smyslu písm. i) druhé odrážky a platby vyplývající z těchto příkazů, může členský stát rozhodnout, že podniky, které se účastní tohoto systému a nesou odpovědnost za plnění finančních závazků vyplývajících z převodních příkazů v rámci tohoto systému, budou pokládány za instituce, pokud alespoň tři účastníci tohoto systému spadají do kategorií uvedených v prvním pododstavci tohoto písmene a pokud je toto rozhodnutí oprávněné z důvodů systémového rizika;

_____

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, o změně směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES, 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a o zrušení směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

(****) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).“

2) Písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) „účastníkem“ rozumí instituce, ústřední protistrana, zúčtovatel, clearingová instituce, provozovatel systému nebo člen clearingového systému ústřední protistrany, jíž bylo vydáno povolení podle článku 17 nařízení (EU) č. 648/2012.

Podle pravidel systému může být týž účastník zároveň též ústřední protistranou, zúčtovatelem nebo clearingovou institucí anebo provádět část těchto úkolů nebo všechny.

Členský stát může pro účely této směrnice považovat nepřímého účastníka za účastníka, pokud je to odůvodněno systémovým rizikem, což však neomezuje odpovědnost účastníka, jehož prostřednictvím nepřímý účastník předává převodní příkazy do systému;“

Článek 5

Provedení změn směrnic (EU) 2015/2366 a 98/26/ES

Členské státy přijmou, zveřejní a uplatňují do 9. dubna 2025 právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 3 a 4. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na toto nařízení nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 6

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 13. března 2024.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předsedkyně*
R. METSOLA	H. LAHBIB